

[Poulsgaard]

var gået til hver af de fem koncerner, som har størst garantier?»

Begrundelse

Spørgsmålets udgangspunkt er, at J. Folmer-Hansen, Vejby, i Børsen for den 24. oktober 1986 påstår, at det nu skulle være så galt fat, at F. L. Smidth- og Sukkerfabrik-koncernerne har større eksportgarantier end hele det øvrige erhvervsliv tilsammen.

En sådan ensidig placering af offentlig støtte er selvsagt betænkelig. Det vil derfor være godt, hvis ministeren i sit svar vil meddele oplysning om, hvor store statsstøttebe- løb de samlede eksportgarantier udgør, og hvilke foranstaltninger han påtænker at fore- tage i anledning af den foreliggende tingenes tilstand og hvorfor ikke.

Svar (17/11 86):

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

I spørgsmålets begrundelse går der ud fra, at staten gennem eksportkreditordningen yder offentlig støtte til eksporterhvervene. Derfor vil jeg gerne fremhæve, at eksportkreditordningen ikke er en støtte- eller subsidi- eordning, hvorfra der ydes tilskud til eks- porterhvervene.

Under eksportkreditordningen kan der mod præmiebetaling udstedes garantier og kautioner. Garantierne virker som en forsik- ring og omfatter typisk dækning for mang- lende betaling af tilgodehavender hos uden- landske købere. Kaution dækker finansie- ringsbehov, som opstår i forbindelse med eksport, og stilles over for det pengeinstitut, der yder lån til eksportøren.

Eksportkreditordningen finansieres gen- nem risikopræmieindtægter fra garanti- og kautionstagere, og udgifterne udgøres af ad- ministration og afskrivninger på indfrie- de garanti- og kautionsforpligtelser. Eksportkreditordningen skal hvile i sig selv, således at der over en årrække er balance mellem ind- tægter og udgifter.

Eksportkreditrådet kan udstede garantier og kautioner inden for en ramme på 80 mia. kr. Pr. 1. november 1986 er der udstedt gar- rantier og kautioner for i alt ca. 50 mia. kr.

Af de samlede garanti- og kautionsforplig- telser var ca. 25 pct. stillet i forbindelse med eksport fra virksomheder, der tilhører de 5

koncerner, der har de største garantier, bl.a. fordi koncernerne har en meget betydelig eksport af kapitalgoder, der i overensstem- melse med international sædvane eksporteres på kredit.

I opgørelsen er ikke medregnet den del af koncernvirksomhedernes eksport, der er fi- nansieret ved køberkreditter. Garantier for køberkreditter er stillet over for de finansie- rende pengeinstitutter og omfatter også andre virksomheders eksport. Endvidere er kau- tionsforpligtelserne ikke indeholdt i opgørel- sen.

Spm. nr. S 227

Til indenrigsministeren (7/11 86) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Er Venstres indenrigsminister enig med Venstres amtsborgmester i Frederiksborg Amt, der til tv-avisen den 6. november 1986 udtalte, at det er lydighedsnægtelse, hvis jordemødrene i Hørsholm nægter at udlevere reklametråder til de nyfødte børn på amtets sygehuse, og kan ministeren oplyse, hvilke konsekvenser det kan få for jordemødrene?»

Begrundelse

I tv-avisen den 6. november 1986 udtalte Venstres amtsborgmester, at det var lydighedsnægtelse, hvis jordemødrene undlod at udlevere babytrøjer med sloganet: »Jeg er født på Hørsholm Sygehus« – en idé, man havde fået efter sygehusdirektoratets besøg i Canada. Spørgeren mener naturligvis, at pen- gene til udenlandsrejsen og reklamefremstø- det for amtets sygehuse kunne have været anvendt til langt mere fornuftige formål, jf. den fornuftige jordemoders udtalelser i sam- me tv-avis.

Svar (18/11 86):

Indenrigsministeren (Enggaard):

Efter lovgivningen tilkommer det ikke mig som indenrigsminister at tage stilling til, om der som udtalt af amtsborgmesteren ville væ- re tale om lydighedsnægtelse, hvis jordemød- rene i Hørsholm nægter at udlevere de nævnte reklametråder.

Det er i øvrigt over for ministeriet oplyst, at der nu har været afholdt et møde mellem Frederiksborg Amtskommunes sygehusdirek-